

zastupnicu gdjice B. Frančić, jer ga bez dobitje veseli njezin uspjeh. Premda je ova gdjica izpitana i usposobljena včiteljica u svih propisanih predmetima, imenovana biješa ravnajućom včiteljicom druga, koja zato je izpitana iz više predmeta. Moguće, da se jo radi nije zakon promjenio ili možda spomenuti privilegovana. Naša škola, djece ne mogu učavano napredovati, jer ne imaju sve vrste včiteljske sile. Niti pravog reda niti zapitavaju u našoj školi, o čemu bi mogao više pripovedati onaj gosp. včitelj, koga je dječak zatvorio u školi.

Kako vidi, imade kod nas mnogo toga nevaljanoga, pak se utičemo radi toga oblastin, da ih doskoče, te da se narodi pomogne i da ne budemo prisiljeni govoriti oštire.

Nova poruka onim od „kulture“

Vi imate paragrafe.

Mi imamo svaku sliku,
Mi imamo ljubav, samo
Za domaju našu milu:
Za domaju i za jezik
Sveti zapis predjedova,
Niste kadri to umistit
Dok nam nosi gruda ova!

Ružite nam naša čeda
Pobornike naše prave,
Bacajte se pustim blatom
Na hrvatske naše lave.
Vi djetete, što imate
Blato, a iz vaših bara,
Mi pak borbu nastavljamo
Plamne srca puni žara.

Samo dalje! Pokažite,
Doklen slike vaša sile,
Gonite nas našim domom
Od nedraga do nemila.
Imadete do sto sredstva
Divljih kana, ljuštih paša...
U nas samo svijest živa
I prežarka srca naša.

Vi znate za „kulturnu“
Mi za našu robsku tamu,
Ali s prosvjetom vašom veljom
Kopate si grobnu jamu;
Nad njom cete križ tij dignut
Na kog ste nas razpet hijati.
Vas mi čekaju grobna tama
Nas još čekaju danak biebi!

R. Katalinić Jeretov.

Franina i Jurina

Jr. Si žul, da su Zrenjski prodanci poslali nazad hrvatski buletini?
Jur. Ma nebi bili, da su se mogli šnimi „d mala“ načerat i napoja!
Jr. Vero nebi.

Različite vesti.

Promaknut na čest doktora prava. Iz Štajerskoga Graca javljaju nam, da bijaše na tamosjenoj svenčilištu promaknut na čest doktora prava, c. kr. sudbeni vježbenik gosp. Ivan Poščić, rodom iz Veloskog u Istri. Naš mladi doktor jest vrlo darovit mladić i čestit rodoljub, koji će bez dvojebe danas sutra biti od velike koristi našoj vježbi Istri i na ponos hrvatskoga naroda.

Promaknutu preusmjeravaju je u znak ljužavi i štovanja do mladog doktora skoro sva hrvatska svenčilištna mladež u Gracu.

Našem zemljaku i mladomu doktoru naše iskrene čestitke!

† Prof. g. Karlo Klun. Dne 8. t. m. preminuo je nagloni smrti od kapi zemaljski i državni zastupnik, te delegat za Kranjski preč. g. kanonik Karlo Klun u Budapešti, kamo se bio podao, da vrši dužnost delegata. Pokojnik je igrao kano zemaljski i državni zastupnik u Ljubljani i u Beču jednu od glavnih uloga u političkom životu bratje Slovence u Kranjskoj. Kao vodja konservativne stranke i ustavotvorni list „Slovenec“ izticao se je osobito u Beču takođenom Honwartovom klubu. Bio je vrlo uman

svećenik i čestit rodoljub, ali po našem sudu u politici preblag i premeštan na proti tolikim dušmanom našeg naroda. Vječni pokoj plemenu mu dasi!

Izmenjava. Priskupnik kod c. kr. okruglog suda u Gorici g. dr. Antun Pešović imenovan biješa c. kr. sudbenim pristavom u Pazinu.

Glavna skupština političkog društva Edinosti odrođio je odbor od 14. t. m. na koju kasniju nedjelju, jer želi, da bi isto priustavljalo i nasi državni zastupnici, koji se našale zaposleni u Beču, koji nisu bili slobodni u nedjelju dne 14. t. m. Toliko da znanje gg. članovom, kojim ćemo naknadno javiti i program skupštine.

Novi odbor „Slavjansko Čitaonica“ u Trstu. Na glavnoj skupštini naše čitaonice, obdržanoj 21. maja, bijaše izabrani novi odbor, ali edeni članovi: predsjednikom g. dr. Mate Prečer; odbornicem: Anton Trdina, Ivan Manko, Ivan Šabec, Ivan Abram, dr. Otokar Rybar, dr. Josip Abram, Fran Toros i Ante Bogdanović; namještajci: Viktor Klinar, rd. Drago Lukež i Ivan Krivoš.

Pitanje o ezonu u carevinskom Štetu. U sjednici carevinskoga vjeća od dne 6. t. m. došlo je na razprava pitanje, da država odustpi pokrajini Istri dug od 900 hiljada for. što ga jošte pojedini kotari duguju za ezonu isto, dočle bi pokrajina imala taj dug odustpi posjednikom Istre. Kod te razprave izjavio je talijanski zastupnik Rizzi, da bi bilo razrešenje ili odustp togu duga na korist jedino Hrvatovom, na što mu je odgovorio zastupnik Laginja, da je njegova tvrdnja netočna i da Talijani hoće, da naprave Hrvate u Istri podredjenim plemenom. Ovaj odgovor našao je na odobravanje kod svih pravedno mislećih zastupnika carevinskoga vjeća.

Iz delegacija. Kako smo jurje javili, sastale se letos obje delegacije u Budapešti. Njegovo Velikačanstvo primilo je svečanim načinom obje delegacije, te je našo djetinje govorje, predsjednica jedine i druge (austrijske i ugarske) odgovorilo prestolnim govorom, koji se odlikuje i ovaj put svojim miroljubivim sadržajem.

U delegacijah ne bijaše do sada osobitih izjave od strane vlade. Najvažniji glas čuo se u sjednici proračunskog odbora austrijske delegacije dne 9. t. m. kad je izjavio ministar izvanskih poslova Goluchovskij, da monarhija živi u najvećem prijateljstvu sa Njemackom, pak sa Italijom; da stoji čvrstvo uz trojni savez, da su odnosaji monarhije napram Rusiji prijateljski i da se ovi svi veći priboljšavaju; da je vlasta kraljevine Srbije na krovu putu i da su se odnosaji u Bugarskoj poboljšali?

Velika skupština stranke prava. Dne 8. t. m. sastalo se do 450 članova stranke prava na veliku skupštalu u bielom Zagrebu. Ovo je prvi put nakon smrti neprežaljenog vodja dra. Ante Starčevića, što se saštaje skupštine stranke prava, da uredi i razpravi svoje važne poslove.

Skupštini predsjedao je presvjetli g. barun Rukavina, koji je pozdravio skupštinarne krasnim govorom. U ime stranke izvestio je g. dr. Franjo Potoknjak o djelovanju nakon zadnje glavne skupštine. Izvješće to bijaše prihvatiće jednoglasno. Pročitana bijaša i pisma naših zastupnika gg. dra. Laginje i profesora Spinčića uz živabno klicanje običaji.

Obzirom na sporazumom objih klubova stranke prava u Zagrebu poručio je pismeno središnji klub stranke prava Starčevićevu klubu, da će središnji klub stranke prava u Zagrebu svakog dostažnog člana toga kluba radostno primiti svojim članom, izuzev g. dra. Frančića. Taj korak središnjeg kluba odobrila je glavna skupština.

Ta poruka bijaše pročitana u Starčevićevom klubu, koji se je istog dana sastao, na bijaše odlučno odlučenja. Zaključak Starčevićevog kluba glas: da će klub ustrajati na dosadašnjoj stazi i dalje raditi na svom programu.

Do sporazumaka dakle nije došlo između klubova. Iz Trsta poslali su brojne pozdravne skupštine stranke prava nekoj naši rodoljubu.

Odročen izborni sastanak. Za prošla nedjelju bio je urekno zemaljski zastupnik veleč. g. Josip Kompare sastanak birača u Šmarje, na radi loša vremena u subotu i nedjelju do podne nije se podnalo g. zastupnik u Šmarje, gdje se je bilo sastalo mnoštvo birača. On je bio već unapred javio, da se sastanak neće obdržavati, ako ne bude u nedjelju cijeli dan i lepo vrieme. Sada javlja svojim biračem, da se valja ustrajiti dok se vrieme astali obdržavati će se u subotu na večer u 9 sati

u društvenim prostorijama, pošto se za dan 31. maja uređena skupština nije mogla obdržavati radi nedovoljnog broja birača.

Generalni zastupstvo banke „Slavjane“ u Ljubljani javlja posebnu okruglosuđu, da je ravnatelj g. Ivan Hribar, koji je u zadnje doba izabrao nadzornik biće Ljubljane, imenovan svojim zamjenikom u ravnanje generalnog zastupstva banke „Slavjane“ dašnjega krajevodja g. Ivana Pribiša.

Izlet u Nedik. Odrek „Slavjanski čitalice“ u Trebišu u Nedik. Odrek „Slavjanski čitalice“ u Trebišu javlja nam, da će članovi poduzeti u nedjelju dne 14. t. m. na državnom željeznicom izlet u Nedik. Ulica je Trsta u 2 sati i 20. časova počinje podne. Povratak u Trst se postaje Nedik u 8 sati i 31. časak na večer. Slavenski gosti mogu sudjelovati.

Merid na istarski poštali. K tolikim prizvabam na neretu na istarski poštali, osobito obzirom na posvećivanje zapostavljanje jezika, većine putušta pokrajine kod svih poštarskih mreža u Istri, dodjeljeno za danas novi dokaz za popunjavanje tih nereta.

U Oprtlju bijaše predano preporučeno pismo nač. pošt. dne 31. maja t. g. Ša vrlo jasnim napisom u talijanskom jeziku: Sig. N. N. Terviso (Pisino). Pismo potuvalo je u Italiju i bijaše dne 2. t. m. Treviso. Taj bijaše pismo otvoreno — tobož radi elitnosti imena — prema imu pravoga naslovitelja: svršava na 4. a ono mijenjeno na i. U Trevisu za krpas i vezne pismo, te dodat napisu „Istria“, vratilo ga natrag, te je zretno stiglo u Pazin dne 8. junija.

Na posti u Oprtlju zamjeniše Terviso sa Treviso, neobazrev se nimalo na pohilan označku: Pisino. Tako se dogodilo preporučenom pismu, a što se tokom mora dograditi sa običnim pismi?

Rečeno pismo, još uvijek zakrpano talijanskim vezovim i pečati, nalazi se u naših rukuh, a slavno ravnenje pošta i brojova može dobiti na uvid, ali jedino tada, ako bude to od nas zahtijevalo hrvatskim ili slovenskim podneskom.

Iz Badene pišu nam 5. t. m. Izvanrednu ustrpljivošć našeg župnika g. Gorčića, zaborave njegov i narodni protivnici do skrajnosti. Njegov ustrajni muk i prava kršćanaka ustrpljivošć napram tolikim znamotnim, pogrdnim, ita džavolskim klevetama očaji i ostri rečenice protivnika u toku, da su opte počeli po talijanskih lažiljiberalnih novinah proti njemu rovati, prištujući mu svaki zločin, svaku osvetu, koju počinje ljudske osobe jedna naproti drugoj u ovih stranah?

To je doduša vrlo lakav posao, jer se talijanski piskari ruke pravice ne boje, dok imadeno u Rovinju porozu, kakva je, nu to nije pošteno, nije pravedno, nije ispo. Jednoj osobi sumnjičiti boz ikakva razloga, to mogu samo propale duše.

Ali mi se nebi na taj nečisti posao našli narodnih protivnika ni sada osvrnuli, niti bismo imali ni perom maknuti na obranu čestitog župnika, koji se svojim privatnim i javnim životom sam najbolje braci proti svim paklenim klevetama, na postu našao te nedostojne i crne klevete odziva i kod nekoj oblasti, dužni smo istini i pravici na čast dignuti naš glas proti svim tajnim i javnim klevetama tudišnja postanja.

U potaknuto ne razumno današ, jer će se i onako komu tomu i inači stvar razjasniti, pa bilo mu to pravo ili nebito.

Kažemo ovdje samo toliko, da se u Baderni do sada nije nikom ni jedan jedini vlas sakrivo radi talijanskog mišljenja ili djelovanja, dočim su mnogi i mnogi — a među njima najviše gosp. Župnić — radi hrvatsva pretkobili. Ali o tome dakkako talijanske novine šute kano i riba u vodi.

U svjet se turaju dake navlaš i bez ikakvog povoda prste klevete i laži jedinom nam, da se popa oklevće i očri pred izvjesnim svjetom i pred oblasti. No namamo se, da će i u ovom slučaju još vrediti ona naša: zaklela se zemlja raju, da se sasne tajne znanje, jer ovđe neima posla politika — bar ne muzika, nego: „črkeles řemne“. U ostalom još im se treća, jer ako sljepe sljepe vodi, ali slično ono, što je Badenjanom poznato. Toliko za danas, a do potrebe posugnuti čemo dublje u naš bogati koš.

Pravoslavne hrvatske akademiske mlađeži u Gracu. Ko što sv. Hrvatska prouđe proti proslavu, koju Magari upriličise ove godine u Budimpešti, tako prouđe i mi hrvatski akademici u Gradištu.

Pravoslavno je, da historička neistina, da je 1000 godišnje kraljevstvo hrvatsko imalo značenje, koje mu Magari danas davaju svojim proslavom, naime njihova gospodstva nad ostalima narodima Hungarie, da je u istim danas tako, nije plod naravnog historičkog razvitka, prosvjeti, bratstva, slobode, nego bezobzirne sila, koju Magari od nekakvih 100 godina upotrebljavaju proti svojim susedstvima, koji su za obstanak Hungarie možda i jače.

Budućko-nenegatačka klika u ovom gradu postaje svakim danom jača: one već broje u svoje redove licenčnik, advokate, notare, činovnike, uređenike, pisare itd. itd., kojim svima svršavaju imena na

— Radi takvog magijskog poselješa i mi kao svatko, tko ljubi svoju, a žuje tođe slobodu, pozdravljamo svaki odgovor neusjajnih narodnosti Hungarie proti slobodi, koja ih diže; kao Hrvati tako i pripadaci kraljevstva hrvatskog, Hungariji u svome po pravu ravnopravno, a u dobi starje, najoducišnije prouđe i proti svakom činu, koji se je traže u kraljevstvu hrvatskog naroda k koj se rasprava, i Hrvatske i prava hrvatskog kraljevstva ponizujućoj stavi.

U Gradištu, 6. junija 1896.

Hrvatski akademici u Gradištu.

Presvjet slavenskih svenčilišnih slijeka u Gracu. Na povjerenju sastanka Bugara, Čeha, Hrvata, Poljaka, Rumuna, Rosine, Slovenaca i Srba odlučeno je, da se dade na javnost ovaj prosvjet:

Pošto mi smatramo ugarske milenijske svečanosti rugom 19. stoljeća i uvrijedom, bacenom u lice njenog Europskih, pošto ugarake milenijske svečanosti nisu plod visoke kulture i moralne zrelosti, nego prevlasti savrog nasilja, koju su Magari tekonom od 1000 godina vrili nad ostalim narodima Ugarske;

pošto cijela naobraćena Europa iz nepoznavanja pravog položaja na prouđenje proti ugarskim milenijskim svečanostima, pravosudje i pravljeno je u mjestu načelnika mladića inteligencije na svenčilištu u Gracu.

Prolem oblasti u Delnič. Kako javlja „Edinstvo“ iz Doline, prolazio se nad sekulj u ponedjeljak oblast, te je voda učinila na polju, u vinogradu, na krovu i putovima obnovu Štetu. Jedino kotarska gospodarstva zadržala je imade oko 400 for. Škoda. Dešava se mala voda učinila je skore posre novi način na američkim trima. To ga je muriša uprava „Zadrage“ velikim troudom i troškom tamo priredila. C. kr. oblasti morale bi učeti u obzir ovu nestrku, koja je stigla ono krasno naše selo.

Hrvatsko-slovensko pjevačko društvo „Sloga“. Iz Štajerskoga Graca pišu nam, da se način ustanovio mođu svenčilištem mladiči hrvatskom i slovenskom pjevačko društvo „Sloga“, čemu se mi od srca veselim, jer se tim svu više učvršćuje vez između jednokrvne braće Hrvata i Slovenaca.

Pula 5. junija 1896. „Škola, škola, rano moja!“ Žalst može učidati narod hrvatski po svoj Istri, a najviše ovjed u Puli, gdje se sve radi, kao da bismo morali sutra prekosutra pasti pod Italiju. Pula i Puljština jesu posre zameñarene u pogledu hrvatskoga školstva: više tisuća naroda u samom gradu neima niti zare, niti u svojem jeziku, pa nije čudo, ako slavenski renegati postaju najliječi irendiste. Ali ni u sebi nije bolje: Vinkur, Vintjan, Valdešek, Banjole i sva ostala vanjska premantarska ne može nikako doci do škole; Pomer je neima, premda bi ga isla jučer odavna; Šćitki, Jadrščki, Škalar i zahodjujuću Šćekaju; Loborika, Montič i Kurian zapušteni su sasvim i tako sve naškoči ljudi vajajući za školom, ali je ne mogu dobiti, jer je gospodarska volja, da ostane Šćekar. U Altini je prošla brzo cijela godina bez škole; u Medulinu, gdje bi mogla biti trorazrednica, nije ni postena jednorazrednica; u Premanturi i u Ližnjou još se prolazi.

Tko je tomu krije? Jezik za zube, jer bi mogao nabasati u cenzoru slike! Svi su krivi, koji pri tom imaju određujući glas: u prvom redu vječna krijava pada na autonomnu oblast, na podeslarsku i juntsku, koja nezadušni ni statičke ni svoga područja, pa misle, da vladaju samimi Talijani; njima se neće, da pak hrvatski imaju škole ili ako hoće, da ih dobije, mora da se poitalijanči, jer državice s Bogom oda njihovo gospodstvo. A što radi politička oblast sa svojim kotarskim školskim vjećem? Što radi nadzornik hrvatskih škola u puljskom kotaru? Sve prepuštaju občini, koja je baš zator naših škola, a gg. R. a. setti i Križnić. Neće li se plaže, da što poduzmu proti nepravdi, koju se s nama tjeru na cijelo liniji?

Smješno je pak, kad gospoda kažu: „neima dosti hrvatskih učitelja!“ Naravski da ih neima, niti će ih kada biti dosta, dokle se ne budu ustrojile škole posredu, gdje treba i gdje zakon baš zahtjeva. Od kuda bi imali časnići ti blaženi pitomci za hrvatsko učiteljstvo? Valjda ne iz talijanskih i njemačkih škola? U kratko se vidi, da gospodi nije jasno, jeli prije bila kočka ili jaje.

To je isto kao kad se neuciti hrvatski jezik po obstojećih srednjih školah i neustrojiti se hrvatska glazbeniza, a htjelo bi se, da činovnici znaju hrvatski. To su komedije!

Budućko-nenegatačka klika u ovom gradu postaje svakim danom jača: one već broje u svoje redove licenčnik, advokate, notare, činovnike, uređenike, pisare itd. itd., kojim svima svršavaju imena na

—*Id, ill.—id, pa su ipak najčešći Talijani. Organ jima već poznati: *Mazidiška*, *Somirovi ili Ostat*, kako ga već u kojem kraju zovu, a svakako ona suradna začutna novinica, koja svakih osam dana prikazuje svoj otvor desno i lijevo, a valja se, kako bi rekao talijanski pjesnik:*

— come porci in draga,
Niti prvi početi zdravog odgoja, du-
ževnosti, poštjenja i naobrazbe nisu poznati
klikl, koja u toj novini piše: a što je
žaduo, sve joj je dozvoljeno, sve joj se
pusti proći, i najprostije uvredje i naj-
gnusljiji napadaji i najočitije laži.

U najnovije vreme navale su učestale proti „Istarskoj posjedilačkoj“ i – proti „Vinarskoj zadruzi“; to si ja tumačim ovako: Talijanom ili bolje rečeno njekim trgovcima libvarom je žao, da „Posjedilačka“ osobobdaja ljudi iz libvarskeh pandsa i da „Vinarska zadružna“ trguje samo postenim vinom uz poštene cene. Što bi sada radili libvari, koji su davali novac po 10, 15, 20, 30 i do 60 po sto na posude, koji su sekverstrirali uvek grožđje i sve blago saljace, koji už sve odplate učinjene, izkazivali da su već? Što bi radili njeki trgovci-fabrikanti, koji kupiv *malo naravnoga vina*, imali su uvek nepresušive konobe, koji su s *patinom* novac stekli, a zdravije okupljali?

Poziv na skupštinu. Pošte se nije moglo obdržavati uređenju glavnu skupštinu podpisnog društva u Jelšanah dne 21. maja o. g. radi premješanja broja prisjećaj-članova, zatvrdjivanja sa glavnou skupštinou dne 11. januara o. g. u Mirobitiće sa istim dnevnim redom.

Uašled odpisa slavnjog c. kr. kotarskog školskog vjeća, Volosko, dne 2.VL/96. broj 360 imadu članovi, prispjeli iz sudbenog kotara Podgrad ka skupštini dne 12. junija do podata doputat.

Početak u 10 sati u jutro u prostorijah
„Hrvatske Čitaonice“. Prijatelji učiteljstva i
škole bit će dobrodošli.

Učiteljsko društvo kolaro Volosko.
Stogodišnja narodjenja pjesnika hrvatske himne „Liep-a na-sa dom-o-vino“. Dne 10. t. m. prošlo je 100 godina, što se je radio u biełom Zagrebu Antu Mihajlović, pjesnik najobljubljenije hrvatske pjesme naše prekrasne himne „Liep-a na-sa dom-o-vino“. Tom prigodom htjedno zahvalni Hrvati prenesti kosti neumrloga pjesnika sa groblja u Klanjcu (Zagorje) na groblje Zagreb, te je tu smjestiti pod arkuđu među najglasovitije hrvatske velikane, ali restra pokojnikova, stjućući poslijevolju svoga milog brata, nije mogla privući na molbu hrvatskih rodoljuba. I tako će kosti neumrlog pjesnika i nadalje počivati na skromnom groblju hrvatskog Zagreba, ali njegove pjesme „Liep-a na-sa dom-o-vino“ će se oduševljeno i veličanstveno i ponajboljim hrvatskih pokrajina. Slava usponi meni neumrloga pjesnika!

Iz Vizitacijskog pisma našem S. t. m. Protovatikom obitaju nismo imali ljetom na Tjednu Lova u našoj župnjoj crkvi obhoda ili procesije ni u crkvi ni izvan crkva. Nas je silnije težko postupak g. župe-upravitelja iznenadio. Prezentaciju, jer znadmo, da se svuda na taj veliki blagdan drži obhod Izvan crkve, skoro vremena dopušta; ako je vremena neupošljivo drži se obhod u crkvi. Mi si nemožemo niti kako protumačiti toga postupanja našega župnika upravitelja, niti znamo, da li radi tako po razlogu svih nedopostavljivih ili po svojim glavnim

Iznenadilo nas i to, što nismo imali isto dana blagoslov sa sv. Otajstvom, te neznam čemu da to pripisemo. Neki li nas o svem tomu malko podučio přeč. biskupski ordinarijat u Počeni?

Cunksi, dne 29. maja 1895. Dragi kuma pare! Odkad si žal va tu blaženu Novojorku ja nimam od tebe ni černe ni bele. Istina je da mi-kada ter kada-reče kuma, da me pomaže zdravljajš i još če to drugo, ma to sve meni ne more bit dosta, ja bin toga rad znat če god više. Nego ti teš se morda, dragi kumpare, čudiš, če da te reč, da ti ja piseš ovako po fojih, pa da na ta način svi ljubi znaju one, če-ti pišem. Ja tu ti reč ovo, pa čes vidiš, ako imam pravo. Čul sam, da on napis „Folopa“ tamo leti od jenega drugog, z nikim talijanskim fojideum, koga ni vrdošni ni spominjam, pa bi oni dat razumje, da je sve ono, če sa ondi piša, sveto pisano i živa istina. Brizan „Folopa“ i brizan su mi počerjeni. Ja ča njim ovdi va ova

ki mu povećavaju, da je to
lipoj, Našoj Slogi¹⁴ sve po istini malo
malо nabrojiti sve naše posli i sve naše
zadatke, ali i sve naše zasluge u
serije, pa će vidi, da ih načas volja onaj
faluopat. Na triinaestog ovoga mjeseca bili su
v Losinju votaz za jednoga deputata, ki
nisi branit i zagovarati na dijeti pa Vare
ale na Pule. Bli, ki se ne pustimo prođi
ni za butiflu osta, ni za losinjsko rješenje,
dali smo dobra volje svoj glas za našega vrata
noga i poštenoga Simundu, ki je čovil
razum, koji poznava naše potrebe i zna
više negi mudro i lipo svetovat. Oni druge

ak dali su, svoj gles Bog si ga zna za koga, i toga oni li sami ne znaju, zaš njen valjda nijeđen ni rekali, nit je njih bilo briga, ki je oni te je. Dosta je njen; da mogu reč, da su Istrijani, kako da bimo, mi bili svi nego Istrijani, ma Ljetjasi Hrvati, a ne kako bi bili obili, da smo svi Istrijani Italijani. Ter nam je blize Blagajac, odkuda je bil did našeg Vlastiće, nego nam je ta blažena Italija puna glave i svake neštice. Nego putujmo da se sada, ču ti praviti niske komedije, ke su se pripitile, kada smo votali. Kako zaš i sam, i pervo nego će se po votat, ancijan preostaje u "Kurzur" listu svih onih, ki imaju pravo na vot. To je naš ancijan Vlaštje učinil; i rade. Pa kada tamo, lipo ti, mu se je pričelo. On, ki je imel listu v rokati, i ki ju je štel drugim, ni brižan vidil, da njegova imena ni nanka va lišti. Namesto njegova imena Martino Kukić, bilo je u listi napisano Martino Knežić. Kada je prisiljat votat, rekli su mu, da se on, ne zove Knežić nego Kukić i tako je, tko je naš brižan Maršin, moral poč odkud je i prisiljen, a vot mu je ostal zakopan u vrha. Britan Martin i još ga on talijanski točnjaci zovu: „una persona degnissima e intelligente“. Isto tako nisu mogli votat, ni Ton i Jakov i ni Andreja Fračarić, zatid ih nisu imili ni u lišti. Tako ti se je to, kumpare moj pri-

petilo tim trima našim najvećim Istrnjacom, ki bi svih drogih radi nanci pameti, a kako vidiš, sami sebi niso znali pomoći. I ova je lipa. Dopoljili su ti bili votat onoga brižnoga Ivana Čihtera, koga zovu „Papučića“, za sud uviditi, da je još njegov pokojni did u listi, pak su mislili, da će on moći votati na ime pokojnoga dida, ki je več preko dvajset godišč svetogika Mikula. Ma juri je „skro-

kalo", zač je naš pěp poslal *Pipistrela*.

odkuda je i prišao. Tako su ti „Pipištrela“ i Vlašić bili jednake srice. Čul sam, da je pošli „Pipištrela“ kričal proti popu, zat da su mu oni niki bili obećali za vot ručenje i nešto sedli. Tako brizgan „Pipištrela“ i

pedeset soldi. Tako brizan i propisao je učebnik ili jedno, ni drugo, ni tretio. Ma se ne čudi nijemu, neg onim, ki su ga peljali. Još je jedna. Stari Petrić je votal na lice svoga netjake Zaneta, ki je u Ameriki. Kada se je na to naš pop stal i rekao, da to ni pravo, onda je potestila vas zelen od jida.

to je pravo, želim jo potekati u skladu s našim
potel kričat, da on zapovida, kako da bi on
bil veći nego naš kralj, ki nam zakone daje.
To su ti, moji kumpare, sve lipo komedije,
ko se si pribetele, kuda smo votali. Ako ti
još rečem, da nisu pastili votat nikim nadširin-
zi Saska i Uniju, ki bi po pravici bili mo-
ralni votat, onda se nečes čudi, ako smo mi
ovoguta puta zgubili, ali samo za četiri voti.
Ma ni nas briga, zač su za nas svejemo pro-
dobili oni naši na Veji, pak jo Šimuncelo isto
nisi deputat, kako smo otili. I tako - moji
veseliji i zadovojniji, nego oni naši neširini
prodanci. Nego sam opet čol, da je on po-
njih pokajalo, da mi sli volat, saž je ovoguta
puta ni bilo ručenja. Neki govorje, da je v-

Ločinjo umerl „*Jijor*”, ki je užal ručenja plačat. Bog ga pomiluj, ja znam, da bo moralo sada malo ki red. Još če ti povidat jednemu, pak ču za danas finit. Naši Istrijani, Talijani su ovih dan počeli kupiti nikakove firme, zač da misle gradit novi *toraz*, v kom bo bit jedna sala za tanci, druga za *titofoj*, tretja za činit teatar i stvari. Nisu to „*singa*“ kumpare moj, „*škerca*“, ali rokli platiš sprijez za osorku pravdu, za ke će nas berzo ki ta za vrat fajt. Čul sam, da su i u Ameriku pisali za firme. Ne verjam, da se i „*Fallopia*“ neće pri firmat. Govorc, da svaki, ki ima firma, mora na prvi mah da dva fijorima, a posli svaki misce po šestdeset soldi. Ja bi jih svetoval, da bi dobro učinili, kada bi imala podjetja.

bob na ratu zimali, zač do solda se danda-
našnji u nas jako teško pride. Boba i bizi-
hvala Bogu je, zač je dosta namotilo, a dru-
gomi se čemu malo moremo ušat. Bit će još
morda ono malo žita, kigod kom i kogad
maslinu, ma svega tegu malo i ki zna kakve
još more pasat, a svaki dan se ju. Za danas
dosta, a drugi put tu ti pišat još čegad lip-
tega. Tvoji su svi hvala Bogu zdravi i veseli.
Malo pervo sau videl kumu, rekla mi je, da
gre po hoba. Nisan joj otel povidat, ja
pišem, zač znas će su žene. One se valje staraju
u nikavak susjet. Pozdravi mi tamo sve naše
a reci „*fakal*“, neka pervo promisti, će more
bit istima i će laž, pa će onda manje *fakalop*.
Piši mi, ma paži da zatoris dobro list, za-
vu našem *Cumunku* more se lako sve pri-
petit. Bog kumpare, pozdravlja te tvoj vru-
ćan.

Svibarska pabožnost. Iz Pična pišta
nam: Kao što je mjesec svibanj ved sam
po себi ugodan i vesel, koga svatko željno
očekiva, da se ugrije njegovim sunačinom
i uvezije njegovih milina, tako isto i Bi
Dj. Marija nazvana „svibarska Kraljica“
sljčna je tonu mjeseca, jer njezinim fo
dolazkom probudio se u nama novi život
život vječnoga spaša. Radi toga posvatili
je sv. mati crkva na čast nebeske kra
ljice najljepši mjesec u godini, mjesec sv.

čanj, u kojim je danas širok bjež sveta
članica u svakoj katoličkoj crkvi obavljala
tako zvana svibljanska pobožnosti. Taj lepi
stotinčni stovana Majke Božje zaveden je
u našoj župnoj crkvi. Kroz cijeli mjesec
svibljan poslijе sv. mise, koja je bila točno
plažena u 6 sati te potom kojom su djevoj-
čice uz pratuju orgulja pjevale hrvatske
pjesme na čast Majke Božje, ovdašnji je
gospodin župnik dekan pre svetom molio
krunicu Gospinu, te se njekoliko rieci pro-
slavljao Kraljicu nebesku. Pobožni i vjerni
hrvatski puk polazio je kako mnogobrojno
kroz cijeli mjesec slatku božnju, da po-
zdravljaju Kraljicu sviblju. Najviše pak
pokazao je puk svoju pobožnost na 28.
i 29. svibnja, kad se je preko 1150 vjet-
nika izvodjelo i prćestilo. Pozvani su
bili: osim dvije domaćih, svećenici iz
bliznjih mjesta, da pomažu ispođavati.
Zanosi i pobožnost sviju upravo je bila
utjecaina i ganutljiva. Dao Bog, da bi se
taj lepi običaj svibljanske pobožnosti donio
u više razsiriti širom ciele naše Istre.
Još nešto o školi. Posudava se
gleda podići puk, na bolje duševno i ma-
terijalno stanje. Glavni ujet je tomu je, da
se treba prvo pobrinuti za naobrazu vje-
govu. Naobrazbu može imati džuršku. Ali
balžaba u tom pogledu smo ovdje na sla-
bom! Velika većina djece na polazi škole,
čak i predškolske. Neke žive u svima tre-

jer im je predaleko. Kako vino bismo trebali, još jednu školu kod kapeljanije sv. Katarine! Polovica župe nripada sv. Katarini, a svi ovi ne polaze škole radi prevelike odaljenosti. A i u samom gradu ima premalo mješta za školu polazedu dječju kao što i premalo učiteljskih slika! Da bi se kompetentne oblasti skoro i za to pobrinule!

Tuča. Prošlog petka sasula se tuča
te po njeckojih sellu znatane škode učinila.
Od munje i grada: osloboди nas Gospo-
dine!

Neka govor i da jest, pak vam vratiti vise stori — to se zna, niko se ga pametno pija. Čera je bil blagdan, pak sam šol pokle bla-goslova malo do „Celestini Kastackine“, da popijem „mericu“ prez da mi zena zna. Terni zanite, kakove su ženi! Otele bi brižne, da smo njima mi moži pametni. Bože moj! Ale-

zaludo, zač možka glava je vavek možka glava, pak ča čemo no! Ma pustimo to da. Kako sam vani več rekal, ja sam Šal "Kastavka". Vi ēete valje reč: — Ja, ti si Šal "Kastavka", zač znaš, da Kastavke nisu Talijanke, pak da se pal njih morec lepo navoriti avtojga sladkega, materinskega zajika! A ja da bi tako bilo! A ne znate vi, da je naša "Kastavka" va Lovrane Talijanka "puro sangio", a njiji Piero, poke ni na hrvatskev vaporeh, da je obrnul "banderu" na — "orcu". Ma neša njim bude! — „Ja sam Šal va tu "ostariju" najviše za to, da za ēujem. Terežin bil pisal, ako nebim nis čul. I nisam se prevaril. Našega vanjskega sveta vam tudi pano, pono. Bilo je našeh vredobeh i pošteneh ljudi, a bilo je puno i prevaraneh, a nekoliko prodanec. Ljudi su se poteli prebat. Prodanci su samo jedno „pilli“, a naši su lepoti i medito odgovarali. Prodanci su vapili: — Vi bi te naš oteli pod Hrvatsku spraviti! Mi ćemo kako smo jedan put bili. A naši njim: — Vi bi te naš oteli pod Taliju spraviti! Viste Talijani, vi delate sve če ta Talijani, vi delate i ne znajući proti našemu kraljevstvu, zad držite s Talijani, a Talijani su „rođenisti“, oni bi osteli pod talijanskega kralja. Vidite onega, ki „figuri“ štampono, i on je „redenist“, on je ved bil zaprt va Gradiške, začel dehd proti našemu kraljevstvu. I vi à njima držite, zač i on se pača na našo stvari! Srnam, hrdat!

Ni istina, vapija prodanci, ni istina, mi ćemo biti, kako smo jedanput bili. A naši opnata? Povedite nam malo, kako smo to bili? Producanti ne znaju ni osta opret. A nasi: — A, vidite, pak još gorovite ne! Soli, soli va glavi, soli. Aj bice boje storni, da poštejte zlodeju one, ki vam glavu napinjuju! Ma kade vam je glava! Vi ste ju najbrže doma pustili, kada tako gorovite. Ča vam mordati, mi gorovimo, da zberete nas! O to pak ne! Naš vredni potest Turčić, pak gospodin Pio i Emilio reki so ovako: — Nakon se lepo svrjanjski komuni složo, pak neka moj sobum ziberni ljudi, ke je njih vojila Tu liševica neka zibere svoje, Sveti Frančišek i Oprim svoje. Vanjskih ljudi je najviše, zato je i pravo, da imaju i najviše komunalskih sudac. Recimo ovako: Vanjskih ljudi ih zibere kakoveh 19, a samo mesto ale grad jedno 5. Koma ćeća bolje. Ki će vas tu spraviti pod Hrvatku? Ča vam ljudi, keh vi zberete? Ma kade vam je glava? A kega vi poslušate? Jednega Roseman — fureštinu, ki je žera k nam gol i bos prisjal. Ja sam ga videl, kuda je prisjal sa Lovran. Za „valčiću“ mu je služil jedan starci klobutivo, sa kjom je bio i jedan stari, koljeti, i jedan pak kakoveh takoveh „kuljet“. Pak tega čovjeka čete vi, da vas brani? A brizni ljudi. Homo napred.

Makarsku juvi govor, da temo
praviti pod Hrvatsku? A ki vas je otel spira-
vit pod Hrvatsku, ako ne jušto on i njegov
priatel Kozma? Se spamećujete, za tu delati?
Ki je bil veći Hrvat va Lovrane, ako ne Mi-
kulović sin? Kozma bi bil na sabije žal za
Hrvate, a Benjamin, dokle je bil potreban,
kakle se je jednemu plovoru, da je Hrvat.
Poslušajte vi Mikulovega sina, on će vas
da pravi praviti staviti, on, A britzji ljudi! Homo

napred. Za sudca te vam Talijani stavljat i kovačevoga Karleta? Još vam i on fali. Lepi sudsac, ma baš lepi sudac! Varavante već je svega pravil — nebi škodilo morda, da bude malo i za sudca. A brižni ljudi! Homo joč napadri! A kega vam misle stavljati za potestu? Jedni bi otali Jeletića, drugi Francela, treći Ročmanu, a četvrti borne Marinu. Za Marina Ročmanu nije niš reč. On je potestu od kopita. Ročman neka gre u Kranjiku. Ostanu dunque Jeletić i Francela. Jeletiću već malo provaljali. Nego za vas malo „*kasićat*“, ja bin tako ja zdrav rad, da vam bude jedno leto dan za potestu, a onda da dà mesto našemu mileniju i dragomu Francelu. Francela potesta! Kada se nu to domislim, valje me smeti počedje. On za potestu! Onputa bi se morda oženil. Ale za potestu će se čoveka. I to tvrdego čoveka, ki zna ča je „*familija*“, a ne, kako neki misle, kakov takov „*stampa Janarij*“. Jedan potestu je na neki način otac od svih ljudi onega komuna, a kako ste, da nam bude otac jedan, ki ni nezna, ča će reč bit otac. Čete reč, da bi joč za moglo bit, ma to je još sve Bogu u rukah.

Ljudi! Ljudi! Soli, soli — držimo se mi
s ljudi, ki su kako Turčić, Pio, Emilijo,
Alfonzic, Minak, Tominić — to su ljudi od
oka i besedi. Sveka čast takoven!

To me je „pijivalo“ bilo i od veselja sam valje jos jedna „merica“ naručio. Neke gre — ter da stolet na koži ni mesa. Zadavane su za stolom bili *Marić*, *Malkovac* i *Alavija*. Alavija si je sve ruke trzala od veselja, kada je čulo, da se nastoji luditi među sobinom kosmajaju. — „Can de la Madonna!“

je rekal, tako valja, ta valja! Neka se ovi kmeti mej sobun kolju, neka! Bit će bolesni za nas! Kada se da pravdaju, varek neki treći uživa, a ta dva svakako uživat mi Tuličani. Čete videt no, da neće pasat ni deset let, a na lovranstvu „Standare“ će viset ta hajdečna bandura. Četa, vidjet no! — — —

ljičanski banderi. Cete videt no! — — —
Maškar-mrotka je zakimal male s onum še-
gavom svojim glavom, pak je rekal: — To bi
eve lepo i dobro bilo, da u Tiurđića, Pia,
Emiliju, Alfonzu i tolikih drugih. Oni kme-
toni oči otvaraju, a tegu je manje najviše strah.
Prit da dan, kada će zvanjski ljudi progledati
i viđet, kako ih varamo, a onapta će se biti
pak onput? — E, do onputa mi ćemo biti
već u Talije, je rekao Alarija. — Bože daj,
su rekli svi tri. Ja him bil će rekao, ma me
je bilo strah od nekeg „Klementa“, ki je
veli junak, zač je jedn ženskoj strašil, da
ju za „marun“ vezat, ako bude s nama dr-
žala. — Smokvi, smokvi, sam ja va sebe go-
voril, smokvi ćemo mi pod Taliju. Mi imame
našega dobrega kralja — mi smo proti Taliji.
Ili ja njezina dostra krv proleli, pak ćemo još
ako bude treba. A naši ljudi te progledat, a
te, to sam siguran, kako Bog, ki je na nebu.
Naši Tulisjevici su dobri i mirni ljudi. Ako
su ih sada smutili talijanski gladi — to nije
niš zato. Prit će vreme, pak će i oni progledati
progljet. Krv ni voda. Onapta ćemo se mi
lepo složiti, pak ćemo Talijancou pokazat vrata.
I vi gladibj grdi, ki mi dobiti moj pok on-
tit, ki bi te ofeti, da on pogazi i zabit svoje
materino mlek, — da bi te se smutli li. Amen.
To sam rekao va sebe, pak sam platil rado-
šnjak, sam ran od te talijanske „Kustarke“.

Barba Tončić.
Obćinski izbori u Rastavu u. Čitatelje,
"Naše Sloge" znaju, da naša narodna stranka
kod zadnjih obćinskih izbora nije uspjela, ali
nije ni moglo drugačije da bude, kad se pro-
misli na sve nezakonitosti i nasilja, koja po-
družene protivnici kod prešle prilike, uverili su
geslo svoje poznata divljaka načela: „*Quando la forza e la ragion s'incontran, la forza
vince e la ragion non basta*“, a drugo opet
„*Coll' arte e coll' inganno si vince mezzo anno
e coll' inganno e coll' arte, l' altra mezza
parte*“, jer da bi se ovi držali poštenu i za-
konitih sredstava, nebi mogli do nadvlade t-
rećoj Istri.

Cije se ovdje od istih protivnika, da je dvaleta već njihova svojstva u gradu proučavala i snovala, kako da do pobjede dodjavi se svakim sredstvom, samo da se svrha dostigna. Nekoliko većeri prije izbora bio je neki pop iz Pule, koji ima načijevi moralne i upravljačke vlasti bogatogata isto iz Pule, koji ima također veliki materijalni upravljački i na Savičenču. Ovim se pridružio glasoviti York iz Pule, te jedan budući doktor-čednik i jedan činovnik grada Pula. Što su zaoključili kod našeg „magnificus“ Tonkovića (nezamjenjiva, Toscovich-a), za to nismo doznavali, ali nije teško pogoditi. U subotu na 16. pr. m. ovdje su imali susstanak; sutradan u nedjelju držao se u Rovinju, posjele svaki

da svđe bilo posjećen od kakvoga Rovinjca i seljančkoga „naščina“. Kaže se, da su rogovci rovinjski prije izbora pozvali k sebi čime im knjige, te ih prisili, da glasaju za talijansku listu, a neki Mondola, da je čekao na štaciju u Rovinju naše kmete, da ih obraćao na svoju stranu, govorio im, da je hrvatska stranka pogibelja, te da je kameu smutnju bacio pokojni Dobrila. Ne znamo, je li sve to istina, ali istini je podobno. Svi latini, koji imaju zemljišta na mediji rovinjskog, seda i Sočičih biju poznati u svojim magistratima, gdje se obvezaju, da će poći u Kanfanar glasovati. Neki, koji su imao razumijevanje, nisu htjeli da idu, pak im se dalo 2 for. za nadnicu i platilo vlak, a drugi jedni, koji su zaduzeni i neumni, pošli su od straha. Tako su sami kazali kasnije, ali rekoše, da nikad više neidu. Treba znati, da rovinjski poljudelac, akoprem je gradjanin, ipak je zapunjjen i nespretan, kao nijedan kmet u Istri. Na dan izbora, u sredinu na 20 maja vlakom od 6 sati u jutro bili su nakrcani vagoni Rovinjež-izbornici, a među njima nalazili se trgovci i jedan činovnik onog grada. U Sočičih izkricali su se trgovci i tjerali su po sebi ljudi na izbor.

Da se je pri tom silnih novaca potrošilo, neima dvoje. Komisija bijaše sastavljena jedino od njihovih ljudi, naime od dvaju Rovinježa, jedan stanujuci u Rovinju, drugi u Puli, treći bijaše neki kmet, a četvrti opet neki krojel. C. kr. komesar grof F. Edri gotti na početku da se je izrazio, da bi bila njegova želja, da bi svaka stranka imala svoja dva povjerenika kod izbora, ali Talijani nisu na to pristali. Valja nam izkakuti, da listine bijuše pokvarene, te kad je došao naš čovjek glasovati, Rovinježi bi rekli, da ga ne poznam, a to isto kazao bi i občinski tajnik. Kasnije su ga vani vekoji naši kmeti pitali da kako je, da ih već ne poznam, na što da im on odgovori: Vraga te ne poznam, nego onda te nisam smia poznati, zašto su mi tako rekli oni drugi. Viđeći naši ljudi političku nezakonitost i prevaru, pošli su kući bez da glasuju. Drugi opet znajuće, da Rovinježi tako gnusno agitiraju i da im naravaju kao svoje predloženike nekoje lude, koji su radi lošeg gospodarstva zapucali svoje kmeštine, pa kako su slabo gospodarili svojim imanjem, da bi još gore sa občinskim, radi česa su sada gospodski ţari, nisu pošli ni na izbor, nisu pošli ni blizu. Treći, pošto nije bilo na našu nešretnu vrde sloge među našim, jer bi skoro svi hoteli biti zastupnici, nisu ni na izbor došli. Vrh toga naša stranica nije bila od nijednoga od naših prvaka iz Pule predviđena i to je ozrok, da nije bila doista disciplinirana, te je moralu podlegla u trećem, drugom a tako i u prvom tjehu. Možda nigrje, gdje puk svakog upravlja, pojedinci ne slepe biti u občinskom zastupstvu kano ovdje; svi skoro rada bi bili zastupnici, sa vjetnicima i načelnicima, kuno da je občina nekakva gostionica ili dočan. Radi toga dogodilo se kod ovih izbora i smješni i zaostalni. Neki kmet još dan bez jesti i piti sjedio pod brestom na placi, čekajući, da će se koja stranica na njega sjetiti, da ga biri, ali na njegovu žalost nijedna zaj ne baje, jer je jedan u svojoj velikoj mudrosti rekao, da nije Hrvat ni Talijan. Kad je bilo sve gotovo, otidje kuci žlostavan, kao da bi mu bilo par volova trknuo. Neki kmet, koji je spadao u pravačnjem zastupstvu talijanskoj stranki, kad je doznao, da su ga Rovinježi izpustili u drugom tjehu iz svoje listine, skočio pred njih i kleknuo na koljenja, ruke digne i molio da i joj prisazio Bogu i vragu, ili kako bi rekli naši ljudi: „Bozu se je uzeja i eragu se je da“, samo da i njegu učine zastupnikom, da će uruk biti za Talijane (samo treba da svuče benevekre, krožet i kamizol, i da si peruku s pomadom pomaže). Isto tako da je učinio i poznati Fišić, koji bijaše sve do sada dobar dožnača našim.

Da li je sve tomu tako, nebismo prisegli ali to su kazali Rovinježi, da im sami ţari padaju kako muhe u kašu. Razume se, da su što nadometnuli, da im se narugaju, kako imaju i pravo, veselje se, da su skoro posve cući počivnici. (Ljubav kršćanska!) Neki drugi, opet, kada je doznao, da su ga izpostili u prvom tjehu, da je trebao po mjestu kao matutin. Mnogi se pitaju: zašto da su izpustili Talijani iz svoje liste dugotrajnog i vjernog si druga? Zato, jer oni su mudre glave; oni su ga rabili, dokli su ga trebali, a poslije su došli do osvjeđenja, kako je izdalo svoju krvavu bratuju i svoj materinski jezik, da bi drže još i njih, zato van s njim! A zašto pa su Filijalci stavili u svoju listu pošto nije bio nikad s njima? Zato, jer oni znaju, da za glavami idu i repi, a poslije te mo učiniti, kako i prvič u još brže. Ove smješnice su potekle od prostih ljudi, neukih kmetova.

Naj Momolo, dokle bijaše načelnikom, više puta je dao ostavku, pa bi poslijepo sam za sebe glasovao, što bijaše svima dodijelio. Pred izbori jo kazao, da pod njednu cenu neće da ga biraju u zastupstvo, kad ti tamo

Listnicu uredništva.

Gosp. L. K. a P. Stiglo za ovaj broj prekrajan; doći će u budućem broju Zdravo.

Gosp. D. Andr. D. u K. Ono nije za javnost; jošte Vam treba mnogo i mnogo učiti.

Veleč. g. A. A. Za ovaj broj prekrajan; drugi put. Živili!

Kathreiner
KAVINA PIŠČA
pri kavini
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pišča.
Dobi se površi, pol kile
za 25 kr.
Svarilci Zaradi nizvodnih
ponarenjih indikacij
treba paziti na invaziju
voje s imenom
Kathreiner

Novi nasad za krmu

Lathyrus silvestris Wagneri

(Wagnerov šumski plesnični grb)
vrlo cijenjen i od svih gorkih sastavina preš.

Uspjeh također
u najuspješnijim crsticima za, kao i
rdečku, gruhu itd.

Najveća krvavina vrednost je 20-80%, protein
(djelatna ima samo 18,5%).

Uzrajan i preliv se svakojakoj uslji.

Brodura kavina

Polygonum sachalinense

(Sachalinov korje)

Uspjeha povećava uzrajan, također u vlažnijim
Novilit i močvarnim tlim.

Visoka krvavina vrednost je 18,97% protein.

„Internationale Saatstelle“ Landwirtschaftliche Gesellschaft mit beschränkter Haftung KÜRCHHEIM u. Tsch., Württemberg

Glavni zastupnik
za Trst, Primorje, Istriju i Dalmaciju

Jakob pok. C. Prister, TRST.

SEUNIG & DEKLEVA

z GORICI, na cesti Fraza Leipa (Gora) br. 4 naprijed
izazivajući kavu

Vlastita radionica dvokolic „Ilijira“, bla-
zinah od žice (Drathmatratzen), poprav-
ljaonica dvokolic, šivacina strejeva, pušaka
itd. nalazi se:

Zastupništvo dvokolic „Swift“ iz Švicarske u Šterni

Imaju počisani
z GORICI, na cesti Fraza Leipa (Gora) br. 4 naprijed
izazivajući kavu

Vlastita radionica dvokolic „Ilijira“, bla-

zinah od žice (Drathmatratzen), poprav-

ljaonica dvokolic, šivacina strejeva, pušaka

itd. nalazi se:

Nunska ulica br. 14

Prodavaonica šivatih strojeva, streliva, pušaka i drugoga oruđa
nalazi se u **Nunskoj ulici broj 16.**

Za blagohotne narudbe preporučuju se

SAUNIG & DEKLEVA

Sve strojeve za poljodjelstvo i vinogradarstvo

Cene iznova snižene

Preše za grožđe, diferencialni sustav

Ovaj sustav preša ima najveću istražnu moć od
svih drugih, ma kojih mu drugo bilo preša.

Preše za maline, hidrauličke preše, štrcaljke proti perono- spori, Vermorelovi sustavi;

ore moje štrcaljke su poznate kao najbolje i
najvjetropliće: automatične štrcaljke: mostolice sa
spravom za maliti jagode, preše za sieno, triere
itd. tvori u najboljem proizvodu

Ig. Heller, Beč II/21 Praterstrasse 49.

Cjenike i svjedočbe gratis: — Čuvati se kon-
tracijom! — Traže se zastupnici!

Svećar J. Kopač Solanska cesta

broj 9.

preporučju velečastnomu svećenstvu, crkvenim upravam, te slavnom občinstvu prave

pčelno-vošćene svieće

kilogram po for. 2-45.

Da su ove svieće, koje nose protokolirani tvornički znak, nepokvarene, jamčim
sa svotom od 1000 kruna.

Svieće slabije vrsti za pogrebe i postranu razsvjetu crkava dobivaju se po vrlo
nizkoj ceni.

Prodajem također tamjan za crkve

Lacrima najstariji obični

ligr. po for. 1.20

Granis

— 60

Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarhije pravo od poštarine.

Tiskara Dolenc